No. 115. 1843.

VLISSINGSCHE COURANT.

Maandag 25 September.

De uitgave dezer Courant geschiedt geregeld driemaal per week. De prijs van het abonnement is voor drie maanden, f 2,25, en franco per post f 2,50. Advertentien, worden geplaatst à 20 Ct. de regel, uitgezonderd Huwelijks-, Geboorte- en Doodbekendmakingen, waarvan de prijs van 1 tot 6 regels f 1,20 is, en voor elke regel daarboven 20 Ct., behalve 55 Ct. zegelregt voor iedere plaatsing. Men abonneert zich bij alle Boekhandelaren en Postdirecteuren in het Rijk. Brieven franco.

NIEUWSTIJDINGEN.

RUSLAND.

VAN DE GRENZEN, den 6. September. (Uit de Augsb. *Allg. Zeitung*). Sedert ettelijke dagen is alhier het gerucht in omloop, dat te Warschau nieuwe gevangennemingen en wel in grooten getale hebben plaats gehad. Men beweert, dat de regering eene staatkundige verbroedering, die hare takken zeer ver uitgebreid had, op het spoor gekomen is, dat reeds meer dan duizend lieden, als deelnemers van dezelve, aangeklaagd en omtrent 300 derzelve in hechtenis genomen zijn. Wanneer men nu al, uit deze getallen zelven, dadelijk begrijpen kan, dat het gerucht, naar deszelfs gewoonte de zaak grootelijks overdrijft, schijnt er echter aan dezelve iets nieuws te zijn, vooral daar men hier eene menigte bijzonderheden vertelt, die evenwel meer of min fabelachtig luiden en dus voor mededeeling niet gepast zijn. Of de naaste toekomst het gebeurde zal ophelderen, gelijk in andere landen het geval zou zijn, is nog onzeker, alzoo de Russische regering geene vriendin van zoodanige openbaarmakingen is. Wanneer, gelijk men staande houdt, en gelijk uit het groot getal der deelnemers niet onwaarschijnlijk wordt, de vereeniging communistische bedoelingen heeft, zoo schijnt dit uithangbord wel alleen voor den grooten hoop bestemd te zijn, terwijl de ingewijden of raddraaijers andere plans in het schild voeren; want het denkbeeld van communismus in Rusland of Polen ten uitvoer te willen leggen is hoogst belagchelijk en kan slechts een niet doordenkenden volkshoop misleiden. Ik meld u de geruchten, gelijk zij rondloopen, zonder voor het geringste derzelve te willen instaan; doch ik oordeelde eene mededeeling daarvan niet langer te mogen terughouden, daar de zaak waarschijnlijk weldra in zekere bladen met groote overdrijving zal figureren. Te beklagen zijn de arme verblinden, die in jeugdige onbezonnenheid, zich aan deze verbroedering aangesloten hebben, want in de tegenwoordige omstandigheden moet elke zamenzwering in Polen of Rusland als een werk van krankzinnigheid voorkomen. De regering heeft hare oogen overal, en terwijl zij zich van den eenen kant beijvert om zoo veel mogelijk populair te worden, bewaakt zij van den anderen met eene ongeloofelijk scherpe oplettendheid alle bewegingen van hen, die de minste verdenking tegen zich doen ontstaan, zij mogen nu in het binnenste des lands of aan de uiterste einden van Europa aanwezig zijn. Siberië en de Kaukasus zijn het voorland der bedrogenen, of de regering moest de draden van het weefsel zoo volledig in handen hebben, dat zij de verleiden van de verleiders kon afzonderen, en, terwijl zij deze laatsten liet boeten, aan anderen vergiffenis kon schenken. Bijna zou ik gelooven dat dit het geval is, alzoo, naar men zegt, reeds velen der gevangen genomen weder op vrije voeten gesteld zijn. Ik moet hier nog bijvoegen, dat de geruchten in vele punten weerspreken en over het algemeen onzeker laten blijven, of de ontdekte vereeniging zich nog verder dan Warschau en Polen uitstrekt, en of alleenlijk Polen dan wel ook Russen daaraan deel hebben.

DUITSCHLAND.

KEULEN, den 18. September. Uit Cammis wordt onder dagteekening van den 12. Sept. geschreven.

« Door visschers in Klein Horst is in de vorige week een flesch in zee gevonden, waarin een briefje van den volgenden inhoud (in welke taal?): « Geschreven aan boord van den President, op het oogenblik van het zinken, nadat de groote zeeslang (?) het schip lek gemaakt heeft. *Warburg*." Hoe komt die flesch in de Oostzee?"

ENGELAND.

— Om over den in Ierland heerschenden geest te oordeelen, kan het volgende dienen:

Er is tegen den 24. September weder eene zoogenaamde monster-vereeniging te Lismore aangekondigd. Daartoe zijn aldaar tallooze oproepingen in omloop gebragt, waarin het o. a. heet: « Den 24. September zal er eene openbare vergadering plaats hebben, ten einde een verzoekschrift aan het Parlement op te stellen, tot intrekking van die alhedervende acte der Unie, welke ons schoone land in een land van bedelaars heeft herschapen, welke den handel vernield, de nijverheid verwoest, en den pachter tot een werksman, en den werksman tot een arm man gemaakt heeft.

« Mannen uit het Graafschap Waterfort, waarin anders bestaat uwe hoop, dan in de bescherming van een Iersch parlement! Gij hebt geene belooning voor uw zwoegen te wachten; want de landheeren, die den prijs des lands tot eene onregtmatige hoogte hebben opgedreven, hebben u gedoemd voor hen te werken, te midden van den oogst en den overvloed, dien uw arbeid te voorschijn roept, maar waaraan gij niet moogt raken, al sterven gij en de uwen van honger.

« Drie en veertig jaren heeft deze vereeniging geduurd, en hoe heeft deze uw land geslagen? Daardoor zijn werkhuizen gesticht, welke gij moet betalen, en als ouderdom en armoede u buiten staat stellen te arbeiden, dan zullen uwe landheeren u in die bastiljes opnemen, waarin gij afgescheiden van uwe vrouwen kunt leven, en u versteken van den troost, die ieder Ier zoo dierbaar is. Ieren, staat op; uwe regten, uw bloei, uwe vrijheden, uwe hoop, dat alles hangt af van de verbreking van de Unie! Leve *O'Connell* en de scheiding, en God hoede de Koningin!"

SPANJE.

— Ook te Barcelona sprak men van buitenlandsche tusschenkomst: « Geruchten van interventie (schrijft men van daar) hebben zich in deze stad verspreid, en daaruit is eene groote verbittering tegen de Franschen ontstaan; aan deze beweegreden zeker moet den aanval op den matroos, die aan de haven-fontein water innam, toegeschreven worden. Men zegt dat de interventie zich tot het bezetten van Barcelona en van Saragossa bepalen zal, als zijnde de twee punten, die voor Spanjes rust het gevaarlijkst zijn."

— In de Spaansche provincie Andaluzie is met het begin dezer maand een verschrikkelijk ongeluk gebeurd. Het vlek Torres, twee uren van Jaën, is door den berg, aan welks voet het lag, met zulk eene menigte van steenen overstelpt, dat het bijna geheel vernield is; 42 huizen zijn ingestort, 200 menschen verpletterd, en eene nog veel grooter hoeveelheid vee heeft mede het leven verloren.

FRANKRIJK.

— Men verneemt, dat Zondag bij eene revue der nationale garden, door den generaal *Jacqueminot* in het bosch van Bologne gehouden, van tijd tot tijd de kreet werd gehoord van *à bas l'embastillement! à bas les forts détaches!*

NEDERLANDEN.

UTRECHT, den 20. September. Volgens geruchten in onderscheidene dagbladen, zou de reis van Z. Exc. den Baron *van der Capellen* ten doel hebben, Hare Majesteit Koningin *Victoria*, namens Z. M. den Koning der Nederlanden te gaan complimenteren. Wij meenen wel onderrigt te zijn, dat het doel der reis van Z. Exc. geen ander is, dan om H. M. ook tot een bezoek in Nederland uit te noodigen.

— In onze vorige hebben wij een artikel van den Helder medegedeeld nopens een Javasch afgodsbeeld door het fregat Rotterdam uit Java aangebragt, en daarin gemeld, dat deze afgod de godin *Genesa* voorstelde. Een nader berigt doet ons weten, dat het geen godin, maar in tegendeel den afgod *Ganesa* voorstelt.

— Men verneemt van Apeldoorn, dat Z. M. de Koning *Willem Frederik* Graaf *van Nassau*, tot het einde der volgende maand op het Loo zal verblijven, en dat H. K. H. Prinses *Albert* van Pruissen aldaar nog wordt verwacht.

— Bij Z. M. besluit van 8. Sept. 1843 no. 89 is vergund het bestaan van eene Christelijke Afgescheidene gemeente te *Amersfoort*, bestuurt volgens de bepalingen van het Reglement der Christelijke Afgescheidene gemeente te Utrecht.

— De kunst van *op glas schilderen*, in welke ons vaderland nog menig kostbaar gedenkstuk bezit, is hier te lande, sints eenige tijd, op nieuw aan het ontluiken en heeft aireeds, in deszelfs lofwaardig streven, eene luisterrijke hoogte bereikt. In de fabrijk der heeren *Steffens* en *Hupsch* te 's Hage, bevinden zich talrijke zeer verdienstelijke voortbrengsels van dien aard, zoowel door keurigheid en fikschheid van teekening als door welgeplaatste schitterende kleuren uitmuntende; welke alle aldaar zijn vervaardigd. Dezer dagen is in die fabrijk een aanvang gemaakt met het op eene enkele ruit van 39 d. hoogte tegen 27 breedte (Rhijnl) op verkleinde schaal te brengen de *afneming van het kruis* door *Rubbens*. Dit schilderstuk bevindt zich reeds in doodverw op het glas en alles doet een gewenschten uitslag te gemoet zien, terwijl onderscheidene kunstvrienden, die in de gelegenheid zijn geweest de fabrijk te bezigtigen en dit onderwerpelijk kunststuk in deszelfs aanvang te bewonderen, met huivering te gemoet zien den hoogst moeijelijken en gevaarvollen arbeid met het geheel voltooijen van dit kunstgewrocht gemoeid. Immers eene ruit van deze grootte, zijnde de allergrootste welke de bakoven bevatten kan, waarop een zoodanig schilderstuk van zoo veel omvang uit een groot aantal van alle hoofdfiguren bestaande, gebragt moet worden, is nog aan onnoemelijk veel bewerkingen onderworpen en daarom zullen wij volgaarne bij voltooijing van deze arbeid het publiek daarvan kennis doen dragen, niet twijfelende of allen wien vaderlandsche nijverheid en kunsten ter harte gaan, zullen in de mededeeling dezer regelen belang stellen. Nog is deze fabrijk rijk voorzien van gemousselineerd en mat en gekleurd glas, terwijl aldaar ook het porceleinschilderen op keurige wijze beoefend wordt. Moge de Nationaliteit het hare toebrengen om de pogingen der Heeren *Steffens* en *Hupsch* naar waarde te ondersteunen!

— Op den 14. dezer, des voormiddags omstreeks 10 ure, is er brand ontstaan in de boerenplaats, toebehoorende aan en bewoond door *Meertens Pieters de Goed* en vrouw, staande en gelegen onder de gemeente Adorp, met dat gevolg, dat de plaats met bijna alles, wat daarin was, eene prooi der vlammen is geworden. Het aanhoudend drooge weder en de felle oostewind maakten alle aangewende middelen tot blussing doelloos.

Het huis was niet tegen brandschade verzekerd.

Van de veertig voeren hooi, welke in de schuur geborgen waren, zijn zes à acht voeren gered, zoo mede een wagen, eene chais, een varken en eenige stukken huisraad uit het woonhuis, terwijl al het overige, bestaande in haver, gerst, melkgereedschappen, enz. is verbrand.

De oorzaak van den brand moet worden toegeschreven aan het naar buiten vliegen van vonken uit eenen pot met zaagmeel, die in de stookhut had gestaan, welke vonken dadelijk door den wind op het strodak gedreven, dit zouden hebben aangestoken.

— Men heeft herhaaldelijk de aanmerking gemaakt, dat stroo verzadigd met kalkwater, onbrandbaar is: eene ontdekking, die voor den landbewoner van groot gewigt is, dewijl stroodaken daardoor niet alleen voor brand beveiligd worden, maar ook duurzamer kunnen gemaakt worden. Met eene oplossing van aluin heeft men dezelfde proeven genomen; maar de regen neemt de werking weg.

ZWOLLE, den 18. September. Heden namiddag, omstreeks 2 ure, trof de boerenplaats, bewoond door *J. Neuteboom*, gelegen een half uur buiten deze stad, bij Spoolde, eene groote ramp door het broeijen van het hooi, daar in korten tijd twee bergen, zoo ook de aanzienlijke behuizing, met geheel den inboedel en het gewonnen hooi en koren, benevens 8 varkens, eene prooi der vlammen zijn geworden; door de felle droogte en den zich spoedig verheffenden brand, heeft men zeer weinig kunnen redden, hebbende de aldaar wonende zes dienstboden al hun lijfstoebehooren en het door jaren vlijts en oppassendheid bijeenverzamelde verloren.

NIJMEGEN, den 13. September. De fuselier *van den Broeke*, van het 1e bataljon, 1e regiment infanterie, in garnizoen te Grave, die bij het spiegelgevecht, op de Wijchensche Heide, door eenen laadstok gewond is geworden, heeft sedert eenige dagen de garnizoens-infirmerie, als volkomen hersteld, verlaten en verrigt weder naar behooren zijne dienst.

— Uit Abkoude meldt men van den 20. dezer: « Gisteren morgen is alhier eene hevige brand ontstaan in de boerderij van *J. van Wees*. In den tijd van een uur was de geheele woning in de asch gelegd, en daarbij ook meer dan veertig voeren hooi. Tachtig voeren zijn nog gered. De hulp van onderscheidene brandspuiten was niet toereikende, om den brand te stillen, doch heeft alleen tot beschutting der overige huizen kunnen strekken."

— Te Deventer blijft de longziekte onder het rundvee op eene geduchte wijze heerschen. In den aanvang dezer ziekte waren even over de 300 runderen op de stadsweide aldaar.

Van dezelve waren op den 16. dezer reeds 101 overleden, terwijl er nog 32 zieken geteld werden. — Om den uitvoer voor te komen, worden alle, op de gemelde weide loopende, beesten met een in het oog vallend teeken gebrand.

— In de *Kamper Courant* leest men:

Bij den opziener der Jagt is een zonderlinge vogel te zien, ter grootte en van gedaante als een volwassen ojevaar, zwartachtig van kleur, snavel en pooten groen, en onder de vleugels wit. Het dier is jong en geeft een piepend geluid. Het is zeer tam en heeft zich op 't dak van een boerenhuis in Mastenbroek met de hand laten vangen. Kenners verzekeren nimmer zulk een vogel te hebben gezien. Vreet visch.

MIDDELBURG, den 22. September. Zoo wij vernemen zal de heer doctor *Mensert*, oogarts van Z. M. den Koning, op aanvrage van oogpatienten, andermaal in Zeeland komen; ook heeft zijn ed. het voornemen om Vrijdag en Zaturdag den 29. en 30. dezer, en Zondag en Maandag den 1 en 2 October, in het Nederlandsch Logement in de Abdij te vertoeven, alwaar hij dan ook de ooglijders, welke hem verlangen te consuleren, zal afwachten, terwijl ook de minvermogende en arme blinden zich deze gelegenheid kunnen ten nutte maken en den heer *Mensert* daartoe bereidvaardig zullen vinden.

MENGELINGEN.

HET PESTSCHIP.

Eene episode uit het leven van den Engelschen luitenant Wellsted.

« Men moet bekennen," riep de luitenant ASHTON, terwijl hij het geledigde glas weder op tafel zette, « dat ik een der ongelukkigste officieren op aarde en onder de gansche Britsche marine ben! Daar behoor ik nu tot een

stand, waarin men slechts naar zijne dienstjaren en naar aanstelling bevorderd wordt, en geen mijner meerderen verkiest te sterven: allen schijnen zaamgezworven te hebben, om den wandelenden Jood af te lossen. Gij ELLFORD, zit hier nog gezond en frisch in spijt van uwe helsche reis in Arabië, uwe gevangenschap en al uwe kwetsuren. Hier zit nog een ander, die eerst onlangs te Damascus door een wonder aan de steeniging ontkomen is. Die daar was gedurende twee pestziekten te Bagdad, waar van honderdtwintigduizend menschen twee goed getelde derden werden weggeraapt, en geniet thans nog eene blakende gezondheid! Gij, WELLSTED! eindelijk, hebt den dood reeds onder allerlei gedaanten in de oogen gezien, en toch zijt gij nog zoo frisch en gezond, dat gij mij jaren overleven kunt!"

« Wat dunkt u, kameraden," zeide een der vier andere officieren, die in het helder verlicht vertrek van een aardig huis in 't westeinde van Londen bij een verwarmend haardvuur om den dampenden punchkom zaten, « wat dunkt u, moet WELLSTED ons zijne avonturen sinds onze scheiding niet eens mededeelen? Wij konden hem dan de onze ook prijsgeven, en dit moet ons een genoegelijken avond verschaffen."

De anderen keurden dit voorstel goed, vulden op nieuw hunne glazen en pijpen, en maakten het zich zoo gemakkelijk mogelijk. De regen sloeg kletterend tegen de gesloten vensterluiken; een stormachtige wind bruiste door de straten en gierde door den schoorsteen — kortom, het was buiten een echt Engelsche Novemberavond, terwijl binnen aangename warmte, vriendelijke helderheid en vertrouwelijk comfort heerschten.

« Vindt gij 't niet ook een zonderlinge gril van het lot, vrienden," begon WELLSTED, « dat wij allen, die toch eigenlijk in de zeedienst van hare majesteit koningin VICTORIA staan, verreweg 't grootste gedeelte van onze dienstijd te lande gebruikt werden? Ge herinnert u misschien nog, dat ook ik, toen ik voor drie jaren na onze scheiding te Bombay naar Engeland terugkeeren moest, in plaats van den langen, maar toch zekerder weg over de Kaap de Goede Hoop, den korteren over Suez nemen moest. Deze taak had mij duur kunnen te staan komen, zooals gij dadelijk hooren zult.

« Ik zwijg van mijne minder belangrijke reis tot Cairo, waar ik in Maart 1833 aankwam, toen juist de pest met volle kracht te Alexandrië woedde. Om nu het verblijf in deze stad te vermijden, vatte ik en een met mij bevriend officier, die zich reeds van Bombay af bij mij had aangesloten, het besluit op, om eerst naar Rosette en vandaar te scheep naar de haven van Alexandrië te vertrekken, waar wij gemakkelijk een vaartuig naar Maltha, Marseille of eenige andere haven van de Middellandsche zee vinden konden, zonder een voet aan land te zetten. Bij onze aankomst vonden wij gelukkigerwijze spoedig eene kleine brik, *Lo Spirito Santo*, die naar Livorno onder zeil ging en waarop wij ons dadelijk inscheepten, verheugd, zoo spoedig een middel te hebben gevonden, om het eigenlijke brandpunt van de pest te ontgaan. Alles aan boord was vol vreugde en leven bij 't vertrek van Alexandrië, welks gouden koepels en duizend minarets in den glans der avondzon achter ons in zee doken. De hemel was helder, de wind gunstig, en zoo kon het niet anders, of wij allen moesten ons aan eene zorgelooze vrolijkheid overgeven.

Op den zevenden dag na ons in zee steken, werd een van ons scheepsvolk plotselijk ziek en bezweek reeds vóór den avond. Ik kon het heimelijk vermoeden niet onderdrukken, dat deze sterk aantastende ziekte de pest was. Ik onderwroeg een jongen Italiaanschen doctor, die zich aan boord bevond en zich niet dan ongaarne tot de schouwing van het lijk liet bewegen, en zijne uitspraak bevestigde ten volle mijn argwaan betreffende de krankheid, waarvan de matroos het eerste offer was. Deze tijding verbreidde algemeenen schrik onder de passagiers en het scheepsvolk en 't ontbrak niet aan beschuldigingen tegen den kapitein. Evenwel moet ik zeggen, dat ik zelfs met het beschaafder deel mijner reisgenooten, hoewel 't gevaarlijke van onzen toestand niet te miskennen viel, toch eene waarachtig Turksche onverschilligheid veinsde en mijn tijd met rooken of slapen doorbragt op het gedeelte van het dek, dat wij ons van den beginne aan hadden toegeëigend. — De achtste dag ging voorbij zonder nieuw ziektegeval, en wij hoopten reeds, dat het kwaad zich niet verder verbreidden zou, toen wij op den morgen van den negenden dag drie andere matrozen door dezelfde ziekteverschijnselen zagen aangetast. Het was thans hoog tijd, maatregelen tegen de verdere verbreiding der pest te nemen, en op mijn aandrang ruimde men de sloep op en bragt de kranken daarin, ten einde hen van ons verwijderd te houden. Spijs en drank werd hun aan lange stokken toegereikt, en de lijken der beiden, die nog in den loop van den dag stierven, trok men met bootshaken uit de sloep en wierp ze zonder verdere omstandigheden in zee. De derde zieke worstelde ettelijke uren met den dood, en in de razernij, die zich bij pestkranken kort vóór het verscheiden openbaart, klauterde hij uit de sloep op het verdek rond, in spijt van de bemoeijingen der matrozen; die hem met roeispanen en boodhaken weder naar zijn leger trachtten terug te drijven. De ongelukkige wilde, waarschijnlijk door den dorst gepijnigd, bij ons op het achterdek komen, waar een watervat stond; doch toen men hem dat belette, sloeg hij tot volslagen razernij over, en nimmer heb ik een afgrijselijker vertooning gezien, dan die van dezen mensch, toen hij met strakke, verglaasde oogen zijne kameraden aanstaarde, die hem met stangen en staken terugstieten, waarin hij met schuimende lippen beet. Toen ik bemerkte, dat de ongelukkige, ondanks al den tegenstand der matrozen, mijne plaats gedurig meer naderde, riep ik dezen den raad toe, hem een strik om het lijf te werpen en hem daarmede naar de sloep terug te trekken. Dit middel werd nu te baat genomen, maar in plaats van den arme in de boot te trekken, klauterde een Maltezer matroos in het want op, stak het touw door eene klos aan 't eind van de fokkemarsra en wierp het ander einde op het dek neer. Te vergeefs zocht ik den kapitein het barbaarsche van deze handelwijze onder het oog te brengen; bij gaf mij koeltjes ten antwoord, dat mij zelven misschien morgen reeds een soortgelijk lot treffen kon. Het gezamenlijke scheepsvolk trok den voormaligen kameraad bij dit touw in de hoogte, tot hij regt boven de golven zweefde en in 't voorgevoel van zijn zekeren dood klagelijk smeekte, dat men hem weer in de sloep mogt brengen; maar de Maltezer op de ra trok zijn mes, maakte het met de tanden open en sneed het dunne touw door, zoodat de ongelukkige neerplofte en in een oogenblik onder de golven bedolven was. De manschap zag het aan en juichte; hoe had men ook met een pestkranke medelijden kunnen voelen! — Ik voor mij heb redelijk sterke zenuwen, doch van dit oogenblik af bleef mij eene onweerstaanbare walging en eene ziekelijke gevoeligheid bij.

Ik vervoegde mij bij eene groep, in wier midden een oud Grieksch koopman verhaalde, hoe de pest aan boord gekomen was. Als gewoonlijk was hier hebzucht de drijfveer van de gewetenlooze handelwijze, van onzen kapitein, een gierig, laaghartig, gemeen Genuees, geweest, die zes dagen voor onze afvaart tegen goede betaling heimelijk vijf pestkranken van een ander vaartuig had overgenomen, waar men zich van deze kiem eener algemeen doodelijke krankheid tegen elken prijs had willen ontslaan. De lijders waren wel in eene aan het achterdeel onzer brik vastgemaakte roeiboot afgezonderd geworden, maar de kapitein had toch twee hunner, die schijnbaar genezen waren, uit hebzucht en zorgeloosheid op het oogenblik van de afvaart aan boord opgenomen. Wij verwonderden ons slechts over den langen tijd, welken de ziektestof op onzen bodem tot hare ontwikkeling gebruikt had. Thans maakte de pest gedurig grooter vorderingen, en nog voor zonsondergang hadden wij twee nieuwe zieken bij welke in de voornacht nog eene derde kwam, die gezamenlijk naar de sloep verwezen werden. Ons allen stond de dood voor oogen, indien wij langer op zee bleven, en dus drongen wij den kapitein, om regelregt op het eiland Rhodus koers te zetten.

« Een diepe, zwarte nacht lag over de zee, en de Muzelmannen, uit welke een gedeelte van het scheepsvolk bestond, hadden zich met de hun eigene koelbloedigheid en zorgeloosheid aan den slaap overgegeven; de Christenen daarentegen, meerendeels Italianen en Grieken, bragten in enkele groepen den nacht wakend door. Hier en daar wierp een van de passagiers een somberen blik naar den gezigteinder, waar zijn vaderland, zijne haardstede lag, zijne ouders, bloedverwanten, vrienden woonden, aan wie hij met stomme droefheid dacht; en een stil gebed aan de Madonna of Panagia gleed over zijne lippen; hij deed geloften voor het geval, dat hij de zijnen zoude wederzien. De gunstige wind was gaan liggen en slechts enkele losse rukken schommelden het vaartuig; het eentoonig gemurmel der golven, die op de planken onzer brik braken, vermengden zich met de klaagtoonen der kranken in de sloep. Ik kan de gevoelens en gewaarwordingen niet beschrijven, die mij op dat oogenblik bestormden; hoe vaak ik den dood ook reeds getrotseerd had, was mij zijne nabijheid toch nimmer nog zoo vreeselijk geweest; ik doorwaakte het grootste gedeelte van den nacht en eerst tegen den morgen verzonk ik in die verdooving, welke gewoonlijk op eene aanhoudende zielsinspanning volgt. Toen ik met het aanbreken van den dag ontwaakte, vond ik alles in wilde verwarring; het touwwerk hing los en onordelijk op het dek neder, niemand was aan het roer, en de matrozen, bleek en verwilderd, staarden in stomme vertwijfeling in zee uit. Slechts een oude Turk, een krachtige grijsaard van 66 jaren, had zijne bedaardheid behouden en wierp onbekommerde blikken in het rond, terwijl hij eene groote mandeflesch vol vurigen Cyprischen wijn van tijd tot tijd duchtig toesprak. Toen ik hem voorstelde, dat hij zoo doende toch de instellingen van den Profeet schond, gaf hij mij ten antwoord, dat hij den verboden drank enkel als artsenij dronk, gelijk de Profeet veroorlooft, die voorschrijft, in zware ziekten krachtige geneesmiddelen te baat te nemen. Ik was niet geneigd, om met den vrolijken grijsaard over dit punt te twisten, te minder daar mijne ongesteldheid gedurig toenam en mij in eene hoogst onaangename stemming bragt. Tegen den middag werd weder een doode over boord geworpen, en twee nieuwe lijders kwamen in de sloep. — Bij het avondeten verwekte het gezigt der spijzen bij mij neiging tot braken, en, om niemand lastig te vallen, zocht ik mijne kooi op, waar mij eene hevige koorts overviel. Mijn reisgenoot, de officier, had mijn verbleeken en mijne haastige verwijdering opgemerkt, en was mij, daar hij de reden vermoedde, gevolgd. Echter wilde hij mij niet verontrusten en voegde mij tot vertroosting toe, dat wij morgen Rhodus bereiken moesten.

« Toen nam hij mijn geld uit den koffer en legde het onder mijn hoofdkussen, bevochtigde mijne lippen en slapen met water en azijn en plaatste eene kom met water bij mijn leger, daar een gloeijende dorst mij bijna verteerde. Hij vermaande mij tot moed en geduld, en liet mij alleen. Het schijnt, dat ik hierop in eene diepe onmagt verviel, want mijn makker, die een half uur later weder naar mij kwam omzien, vond mij slapend; ik vernam naderhand dat hij in den nacht nog eenmaal met den kapitein tot mij kwam en verzocht mijne moeite deed, om mij te wekken, waarop hij uit mijne volstrekte bewegingloosheid opmaakte, dat ik gestorven was. Toen het eindelijk dag werd, deden hevige pijnen in hoofd en rug mij uit mijne verdooving ontwaken; mijne slapen klopten heftig en de oogen dreigden mij uit het hoofd te springen; mijn dorst was nog heviger, mijne hersens gloeiden en 't was of gesmolten lood door al mijne aderen vloeide. In mijnen linker oksel had zich een groote buil gevormd, die mij aangaande den aard mijner krankheid geen twijfel meer overliet; maar desniettemin keerde bij die vreeselijke zekerheid ook tegelijk alle zielskracht en een onbepaald vertrouwen op de goddelijke hulp bij mij terug. De flaauwten volgden elkaar nu, ettelijke uren achtereen, slechts zelden door korte tusschenpoozen van heldere bewustheid afgewisseld; het geraas, dat het uitwerpen der ankers veroorzaakte, deed mij in 't eind de oogen weder opslaan. Daar ik niet wist, wat dit te beduiden had, luisterde ik eene poos lang met gespannen aandacht; doch daar ik verder niets vernam, rigtte ik mij met inspanning van alle krachten op en kroop op handen en voeten naar het dek. Alles was ledig en als uitgestorven op het schip; alleen de kok en nog drie andere wezens, die insgelijks met de pest worstelden, knielden nog op het dek en huilden, baden en rukten zich de haren uit. (*Het vervolg hierna.*)

UIT DEN UTOPIAANSCHEN MONITEUR.

Wordt gevraagd te Kallipolis een mooi en sterk dienstmeisje, bekwaam tot alle werk, niet loopsch of snoepsch, vlug ter been, vooral op trappen, trouw en eerlijk, gehoorzaam, schrander, bescheiden, ingetogen, zuinig en zindelijk zonder veel zeep te verbruiken, kunnende goed met de wasch omgaan en met de kinderen, groot en klein, en met mijnheer, alsmede met mevrouw; ook lezen, schrijven en rekenen, maar niet te veel, zijnde zeer gezet op 't naaijen, mazen, breijen, kousen stoppen, boenen, wrijven, schuren, schrobben, mangelen, stijven, strijken, plooijen, inmaken, lavementen zetten, als het te pas komt, overigens niet slaperig 't zij laat of vroeg, en geen vleesch kunnende verdragen.

ADVERTENTIEN.

* * VLISSINGEN, den 22. September 1843. Heden * morgen, ten [illegible] in den Heere ontslapen, de Wel-Eerw. Zeer geleerde Heer *M. J. VAN NIMWEGEN*, rustend Predikant der Hervormde Gemeente alhier, in den ouderdom van bijna 81 jaren.

STEENKOLEN.

Van heden aan, in lossing voor rekening van *A. RUYSCH*. Bestbrandende extra Grove SUNDERLANDSCHE HAARDKOLEN, uit de Schooner *Nooit Gedacht*, gevoerd door Kapitein J. WILLS, te bekomen tot uiterst billijke prijzen.

VLISSINGEN, den 23. September 1843.

Manufacturen.

De ondergeteekende neemt de vrijheid langs dezen weg aan hare geëerde Begunstigers te berigten, dat zij bij het Modevak bijgevoegd heeft het artikel van MANUFACTUREN, GARENS, BAND, BREIKATOEN, SAJET, en hetgeen verder tot dit vak behoort; de naauwgezetste prijzen, prompte bediening en in het bezit zijn van alle nieuwigheden, doen haar op het minzaamst aan hare geëerde Begunstigers aanbevelen.

VLISSINGEN, den 23. September 1843.

J. C. BUCHEL, Geb. DE GROOF.

Brunel, Kapper te Middelburg,

arriveert Maandag den 25. dezer bij Mej. de Wed. *MAHUTTE*, op de Groote Markt, te Vlissingen. Heeft een assortiment PRUIKEN en TOUPETS EN TULLE CHEVELU, die hij tot heden verkocht heeft voor ƒ 10 à ƒ 15, thans voor ƒ 5,50 à ƒ 7,50; Idem TOUREN voor DAMES 75 Ct. à ƒ 2.

§§§ Ligt in lossing voor rekening van de Wed. *J. B. WIBAUT* en *ZOON*, van heden tot Zaturdag den 30. dezer, de Brik *Utility*, Kapt. R. ADDISSON, van Sunderland met Best Brandende Grove SCHAAL-, HAARD- en KAGCHELKOLEN.

STOOMJAGTEN,

varende in het Beurtveer tusschen de Steden

Middelburg, Dordrecht, Rotterdam

en op alle daar tusschen gelegen Plaatsen.

September 1843.

Van Middelburg.			ur. m.	Van Rotterdam.			ur. m.
†Dingsdag	26,	vm.	5,30	Dingsdag	26,	vm.	5,30
†Woensdag	27,	–	6,30	Woensdag	27,	–	6.
†Donderd.	28,	–	7.	Donderdag	28,	–	6.
Vrijdag	29,	–	3 30	Vrijdag	29,	–	8.
Zaturdag	30,	–	5,30	Zaturdag	30,	–	8.

ZEETIJDINGEN.

VLISSINGEN, den 23 September. Sedert den 21 dezer zijn alhier ter reede gekomen: Voor Antwerpen bestemd;

Voor Vlissingen bestemd:

Nooit gedacht, F. Swenner, Utility, R. Addison, beide Sunderland, steenkolen.

Silistria, J. Drighill, Leda, H. Zeplien, Johan Heinrich, P. Ziettenberg, alle Riga, Emelie, E. H. von Rehn, Providentiën, T. Dillwitz, alle lijnzaad, Ellida, J. Reloting, die Eiche, J. Luike, beide hennipzaad, Hozianna, J. Koster, d' Elsina, H. H. Lucht, beide stukgoederen, alle St. Petersburg; Familiens Haab, R. Alberston, Jens H. Lund, J. Renson, beide Norva, hout; Leopold den 1e, J. Copplin, Rotterdam, tabak; Midhurst, A. Welsch, Cowes, deelen; Tordenskiold, J. Christophersen, Wiborg, stukgoed; Carolina, [illegible] H. Muggenberg, Koningsbergen, tarwe; Lituania, R. W. Genez, Riga, houtwaren, Titia, T. Roelofs, Hamburg, stukgoederen, Norden, [illegible] Wighlund, Gamla Carlbij, hout en teer; de vrouw Aaud Eun, J. S. Valk, Stokholm, pik en teer, Clara Catharina, H. H. Kils, Caroliniensiel, garst; de Harmonie, J. C. F. Warnke, Riga, hout.

Voor Gend bestemd:

The Tiber, L. Snow, Richmond, tabak, de Vriendschap, E. P. Dijk, Riga, lijnzaad.

Voor Brussel bestemd:

De vier Gebroeders, D. Uffen, Bergen, Stokvisch.

Te Vlissingen, bij A. W. VAN BIEREN.